

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ**

**Број: 110-00-52/2018-19
Датум: 13.04.2018. године
Немањина 22-26, Београд**

СИНДИКАТ ПОЛИЦИЈЕ СЛОГА

**Дурмиторска 11
БЕОГРАД**

Вашим актом од 18.3.2018. године затражили сте од Министарства правде правно тумачење у вези примене Закона о тајности података („Службени гласник РС”, број 104/09) у дисциплинском поступку.

У вези са тим указујемо, имајући у виду да је МУП РС државни орган и да је у обавези да примењује Закона о тајности података („Службени гласник РС”, број 104/09), на следеће чланове предметног закона:

- чланом 4. прописано је да је приступ тајним подацима могућ на начин и под условима утврђеним законом, прописима донесеним на основу истог и међународним споразумима;
- чланом 35. став 2. наведеног закона прописано је да се тајни подаци могу преносити и достављати изван просторија органа јавне власти само уз придржавање прописаних мера безбедности и поступака којима се обезбеђује да податке добије само лице које има сертификат за приступ тајним подацима и које има право да их добије;
- чланом 37. Закона прописан је круг лица која на основу функције и у циљу обављања послова из њихове надлежности имају приступ тајним подацима и коришћење тајних података и докумената било ког степена тајности без издавања сертификата;
- чланом 38. Закона прописано је која лица имају приступ тајним подацима без безбедносне провере и као и њихова посебна овлашћења и дужности;
- чланом 98. Закона прописана је кривична одговорност за лице које неовлашћено непозваном лицу саопшти, преда или учини доступним

податке или документа која су му поверена или до којих је дошло на други начин или које прибавља податке или документа, а који представљају тајне податке.

Анализом наведених законских одредби у односу на ваш захтев, мишљења смо да је потребно да сва лица која прибављају, приступају и обрађују тајне податке, поседују адекватан безбедносни сертификат, па и овлашћена службена лица која воде дисциплински поступак, те као таква подлежу кривичној одговорности предвиђеној чланом 98. предметног закона.

Што се тиче осумњиченог и браниоца, мишљења смо нема места примени Закона о тајности података којим је, између осталог уређено и питање доступности података органа јавне власти другим лицима. Наиме, чланом 42. неведеног закона уређено је питање достављања тајних података физичким или правним лицима као корисницима тајних података. Чланом 45. уређено је достављање тајних података другим органима јавне власти док је чланом 46. уређено достављање истих на основу уговорног односа. Практично, у конкретном случају захтев браниоца осумњиченог не представља ниједну од наведених ситуација јер није реч ни о кориснику тајног податка, ни о органу јавне власти, нити је реч о уговорном односу на основу кога орган јавне власти доставља тајне податке физичким или правним лицима.

Неспорна је чињеница да на основу Закона о адвокатури („Службени гласник РС”, број 31/2011) адвокат има право да у циљу пружања правне помоћи, од државних органа, установа, предузећа и других организација тражи и благовремено добије информације, списе и доказе који су у њиховом поседу или под њиховом контролом као и да су исти дужни да у складу са законом, адвокату омогуће приступ информацијама, списима и доказима.

Такође, треба имати у виду и да се, у конкретном случају, приликом вођења дисциплинског поступка у Министарству унутрашњих послова, примењују и прописи који ближе уређују вођење тог поступка, а који, између осталог садрже и одредбе о справљању околности у дисциплинском поступку који представљају тајне податке, поступању органа пред којим се води поступак у погледу чувања тајности података, као и обавезама учесника у таквом поступку.

Напомињемо, да мишљење Министарства правде, у складу са чланом. 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 101/07 и 95/10 и 99/14), нема обавезујући карактер.

МИНИСТАР
Нела Кубуровић

